

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ولادیمیر مالنشف (VLADIMIR MALYSHEV)*
برگردان: ا. م. شیری
۰۸ اپریل ۲۰۲۲

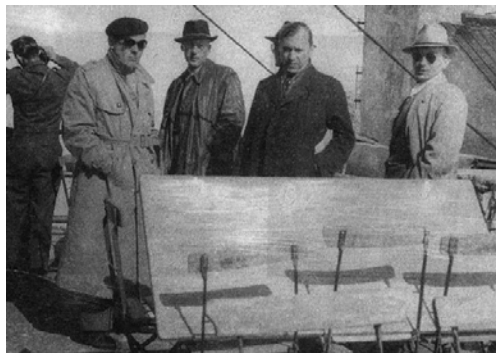
تاریخ ۷۵ ساله اتحاد مخفیانه بین آنگلساکسون‌ها و نازی‌های اوکراین

جنگ علیه اتحاد شوروی که به جنگ علیه روسیه تبدیل شد

تارنمای امریکائی ضد جنگ (antiwar.com) مقاله بلندی با عنوان «همکاری ایالات متحده آمریکا با نئونازی‌ها در اوکراین: داستان ناخوشایند» منتشر کرد. معلوم می‌شود امریکائی‌ها از همان ابتدای جنگ سرد با طرفداران باندر رابطه برقرار کردند و از آن‌ها حمایت کردند.

نویسنده مقاله، تد شنايدر می‌نویسد، در ماه سپتمبر سال ۱۹۴۷، سازمان جاسوسی امریکا گروه شبه‌نظامیان اوکراینی را در المان پیدا کرد. او با استناد به کتاب «امن برای دموکراسی» تألیف جان پرادوس، کارشناس سازمان سیا متذکر می‌شود، که شورای عالی آزادیبخش اوکراین (تشکیلات ممنوعه در روسیه- تشکیلات ملی‌گرایان اوکراین) به همه دستور داد به غرب بروند. «تاریخ ازدواج سرّی بین ایالات متحده آمریکا، انگلیس و اوکراین که پیشتر با نازی‌ها در مبارزه مخفیانه آن‌ها با اتحاد شوروی همکاری می‌کردند»، بدین منوال شروع شد.

پرادوس می‌نویسد که ستالین در سال ۱۹۴۶ خواستار استرداد باندر شد، اما امریکائی‌ها با این که اطلاع داشتند او یک جنایتکار جنگی است، از او دفاع کردند (عملیات انی‌فیس - operation Anyface).

تیم وایزر، نویسنده امریکائی در کتاب «میراث خاکستر: تاریخ سازمان سیا» می‌نویسد، که به ابتکار جیمز فارستال، وزیر دفاع امریکا «نیروی مقاومت اوکراین» موظف شده بود «به طور مخفیانه علیه ستالین مبارزه کند».

در گزارش محرمانه سازمان سیا به شورای امنیت ملی در ماه اپریل ۱۹۴۸ آینده همکاری با اوکراینی‌های همدست اشغالگران خارجی ترسیم شده و بر «ارزش فوق‌العاده آن‌ها برای دولت امریکا به منظور پیشبرد کارزار تبلیغاتی و فعالیت‌های ضد کمونیستی، و همچنین، خرابکاری» تأکید شده است. عملیات سازمان سیا با اسم رمز «آئرو دینامیکا» (عملیات آیرودینامیک) در سال ۱۹۴۸ شروع می‌شود. فرانک ویزنر از مقامات سازمان سیا می‌گوید: «با در نظر گرفتن شدت مقاومت در اوکراین، ما تصور می‌کردیم، که این پروژه بالاترین اولویت می‌باشد».

نویسنده مقاله، تد شنایدر متذکر می‌شود، که زلنسکی «در نتیجه فشار شدید احزاب نئونازی که از قدرت غیرمتناسب با حامیان او برخوردار می‌باشند، از وعده صلح که در مبارزه انتخاباتی داده بود، صرف‌نظر کرد و از مذکره با رهبران دونباس و اجرای قرارداد مینسک امتناع نمود».

شنایدر تصریح می‌کند، تک تیراندازان دخیل در قتل عام در کیف در ۲۰ فبروری سال ۲۰۱۴، که منجر به موفقیت کودتای ضد دولتی گردید، سربازان عادی نبودند، بلکه اعضای گروه‌های شبه‌نظامی افراطی ملی‌گرا بودند («بخش راست*» و «سوابودا*» - آزادی در روسیه ممنوع هستند). آن‌ها بودند که ساختمان دولت را تصرف و یانوکویچ را مجبور به فرار کردند. واقعاً هم آن‌ها بودند که با پیوستن به نیروهای مسلح اوکراین به «بخش قانونی میدان» و «هنجار جدید دولت اوکراین» تبدیل شدند.

استفان کوهن، استاد بازنشسته مطالعات روسیه از پرینستون، در مقاله خود تحت عنوان «توطئه امریکا با نئونازی‌ها»، در مورد اوکراین تصریح می‌کند، که رژیم کودتایی مستقر در اوکراین به هر کاری دست زد تا یاد و خاطره خائنان اوکراینی همدست با المان فاشیستی را تداوم بخشد.

اما امریکائی‌ها به طور کلی، خلاف تصور تد شنایدر، بسیار زودتر از آن به استفاده از باندرها علیه اتحاد شوروی دست زدند. در اواسط سال ۱۹۴۶، سازمان‌های اطلاعاتی امریکا با مشارکت اوکراینی‌هایی که پس از جنگ در مناطق غربی تحت اشغال المان مسقر شدند، دو پروژه راه‌اندازی کردند («Lynx» and «Belladonna» - «بلادونا»، زهرین و «سیاه‌گوش»، جانور از رسته گربه سانان. مترجم). پروژه‌های بلادونا و سیاه‌گوش با هدف جمع‌آوری اطلاعات در مورد مدیریت نظامی اتحاد شوروی در المان انجام شد.

در مارچ ۱۹۴۸، گزارشی با عنوان «استفاده از پناهندگان اتحاد شوروی در راستای منافع ملی ایالات متحده» منتشر شد. در آن زمان حدود ۷۰۰ هزار نفر شهروند در اردوگاه‌های پناهندگان خارج از اتحاد شوروی به سر می‌بردند که بسیاری از آن‌ها اهل اوکراین بودند. از میان آن‌ها، گروه‌های خرابکار تربیت کردند و در پایگاهی در مونیخ مستقر کردند. در بهار سال ۱۹۵۲، «اداره روش‌های ویژه پیشبرد جنگ» در ساختار پنتاگون تأسیس گردید و بلافاصله نیروهای خاصی را برای انجام عملیات در قلمرو اتحاد جماهیر شوروی و متحدانش سازمان داد. پنتاگون برای اقدامات نیروهای ویژه خود نزدیک به ۳۰ منطقه عملیاتی را فقط در بخش اروپایی اتحاد شوروی شناسایی کرد. دستورالعمل **هاری ترومن**، رئیس جمهور ایالات متحده می‌گوید: «سازماندهی افراد ناراضی در کشورهای خارجی، مدیریت، آموزش و تأمین تمام نیازمندی‌های آن‌ها برای راه‌اندازی جنگ چریکی... و سرنگونی دولت‌های دشمن ایالات متحده ضرورت تام دارد».

ای. و. اسکریین، مؤرخ و دانشمند سیاسی اوکراینی خاطرنشان می‌سازد که جریان‌های مخفی غرب اوکراین پس از سال ۱۹۵۳، مورد حمایت ضمنی مقامات اوکراین شوروی قرار گرفتند. اسکریین می‌نویسد: «پس از درگذشت ستالین، تمامی اعضای فعال ارتش شورشی اوکراین در نتیجه عفو عمومی خروشچف آزاد شدند و بدون مواجهه با هیچ مانعی به موطن خود بازگشتند». در سال‌های ۱۹۵۰-۱۹۶۰، با ارتقای افراد «خودی» آن‌ها به پست‌های حزبی و نهادهای اقتصادی در جمهوری اوکراین اتحاد شوروی، بازسازی آرام ارتش شورشی اوکراین آغاز شد. این روند پس از تجزیه اتحاد شوروی شتاب گرفت و شکل آشکار به خود گرفت.

پی‌نوشت:

فاشیسم عبارت است از نظام دیکتاتوری متکی به اقدامات تروریستی و اعمال زور به واسطه مرتجع‌ترین محافل سرمایه‌داری امپریالیستی در مبارزه طبقاتی علیه توده‌های زحمتکش، به ویژه، طبقه کارگر. استقرار نظام‌های ضدبشری استعمار و استعمارنو، نسل‌کشی‌ها و پاکسازی‌های قومی، ملی، فرهنگی و اخلاقی در گذشته و حال، همه بر مبنای کاربست تمام و کمال اصول فاشیسم ممکن گردید.

اگر چه فاشیسم زاده سرمایه‌داری در اوپاست، اما آبشخور، پرورشگاه، حامی و مروج اصلی و اساسی آن، خلاف نعره‌ها و عریده‌های دموکراسی‌خواهی و بشردوستی مقامات و رسانه‌های جریان مسلط، ایالات متحده آمریکا می‌باشد. اگر از رویدادهای هولناک تاریخ معاصر بگذریم، اگر فقط تشکیل کشوری جعلی ایالات متحده آمریکا در سرزمین سرخپوستان و نسل‌کشی آن‌ها در سرزمین خود را، همچنین، نسل‌کشی و قلع و قمع کامل صدها ملت و خلق دیگر در جغرافیای مختلف کره زمین را مورد توجه قرار دهیم، جایی برای انکار این واقعیت باقی نمی‌ماند که رژیم ایالات متحده آمریکا خواه در سیاست داخلی، خواه در سیاست خارجی خود، همواره به اصول فاشیسم متکی بوده است. بنابراین، پیدایش و یکه‌تازی فاشیسم تحت مدیریت آمریکا در اوکراین و یا هر جای دیگر جهان، پدیده جدید و منحصر به فردی نیست و تا زمانی که کمتر از ۴-۵ درصد مردم می‌فهمند و می‌اندیشند، به حیات خود ادامه خواهد داد.

*- ولادیمیر مالیشف (سن پترزبورگ)- رئیس هیأت مدیره سازمان غیرتجاری مستقل «غرفه کتاب نویسنده»، سردبیر روزنامه به همین نام، عضو اتحادیه نویسندگان روسیه. خبرنگار و رئیس دفتر سابق خبرگزاری تاس در ایتالیا و یونان. مؤلف بیش از ۳۰ جلد کتاب هنری و روزنامه‌نگاری.

۱۷ فروردین- حمل ۱۴۰۱

منبع:

<https://www.fondsk.ru/news/2022/04/03/75-letnjaja-istoria-tajnogo-sojuza-mezhdu-anglosaksami-i-ukrainskimi-nacistami-55907.html>